

setmanari d'informació general i cultural

Any XXIV

Número 1.133

11 maig 2018

1'70 euros

la veu

de Benicarló

“ADOCTRINAMENT”

EL PROFESSORAT VALENCIÀ EN BUSCA I CERCA
EL PP L'HA CONVERTIT EN UNA DIANA PÚBLICA

«No al adoctrinamiento en las aulas»

Sota aqueix lema, el Partit Popular de la Comunitat Valenciana (PPCV) ha presentat una campanya que pretén arreplegar les denúncies d'alumnes, pares i professors sobre casos d'"adoctrinament" i evitar que els centres educatius es convertisquen en "subseus" polítics.

[Enviar pregunta](#)

CELEBRACIÓ DE LA FESTIVITAT DE SANT GREGORI

1133

la veu de Benicarló

DES DEL 18
D'AGOST DE 1995**ADOCTRINAMIENTO EN LAS AULAS**

La campanya que amb tanta vehemència ha començat aquesta setmana el PP valencià no pot deixar indiferent ningú. Surt la diputada Beatriz Gascó i diu que les escoles valencianes s'estan convertint, si fa no fa, en centres de formació de separatistes i independentistes i que això s'ha d'aturar i, atès que les famílies tenen temor al professorat, no hi ha res com penjar a la xarxa una plataforma on de manera anònima es puguen denunciar actituds proselitistes. Aquesta iniciativa demostra, de sortida, un enorme desconeixement del funcionament del sistema educatiu. Avui, quan un pare o una mare pensen que l'actitud d'un professor no és l'adequada hi ha diversos mecanismes que garanteixen, si així es vol, l'anonimat del «denunciador». Hi ha ampes, hi ha equips directius, hi ha fins i tot la possibilitat d'acudir a inspecció per tal de presentar qualsevol queixa, siga pel tema que es vulga, quan hom considera que des d'un centre educatiu no s'està actuant d'acord amb la legalitat. I tot això, insistim, sense que transcendisca el nom de ningú. Per tant, la campanya del

«adoctrinamiento en las aulas» no s'aguanta de cap de les maneres des de la perspectiva de pretendre «protegir» l'alumnat d'unes possibles represàlies del professorat manipulador i és una manera de menystenir les tasques de directors, inspectors, sindicats, etc.

Òbviament, la iniciativa popular i populista obeeix a criteris estrictament d'aritmètica política. El PP ha de recórrer novament a l'anticatalanisme per tractar d'esgarrapar vots d'un blaverisme que molts, en la seua ignorància, creien ja superat. Dissabte passat, a

Alacant, la senyora Bonig va deixar anar dos perles que van ser aplaudides amb fervor pels seus camarades. Primer va assegurar que el dia que se'n tornen a fer càrrec de la Conselleria d'Educació el primer que faran serà llevar el requisit lingüístic per als funcionaris. Atac directe a la línia de flotació de la pervivència de la llengua. Després va bramar amb entusiasme que «los hay que prefieren ser catalanes (i ací el lector que afegisca tota l'entonació d'odi que li siga possible) de segunda que

valencianos de primera». I aquest és el tema i no cap més, no se li han de pegar més voltes. Simplement és atiar l'odi entre la gent, amb la denúncia amagada, al més pur estil nazi.

No cal buscar excuses, de veritat.

Per cert, que a hores d'ara la plataforma de denúncia ha esdevingut un circ on el personal es distreu dient bajanades i encara no hi ha hagut ni una denúncia seriosa «por adoctrinamiento»

Dir. Hon.: CRISTINA GARCIA

Consell de Redacció:
NATALIA SANZ, FRANCESC DEL
CASTILLO, TONYO FIBLA,
JOAN GREGORI, JOSEP M. SAN
ABDON I RODOLFO SERRANO

Edita

Associació Cultural la Feram de Benicarló
C/ Sant Francesc, 95
Casal Municipal
12.580 Benicarló FAX: 964.47.56.98
veubenicarlo@gmail.com

Amb el suport

COL-LABORA: **Conselleria d'Educació de la Generalitat Valenciana**

Col·laboradors: PERE BAUSÀ, JOAN HERAS,
XAVIER BURRIEL, NATALIA SANZ, CARLES LLUCH,
RAMON PARÍS, JOSEP V. TAUS, TOLITO, JORDI MAURA,
JESÚS MAESTRO, G. SEGARRA, VICENT FERRER,
J.M. SANABDÓN, DR. CLIMENT, ROBESPIERRE
I EL SAMARUC

Administració, subscripcions

© COPISTERIA GRÈVOL

Dipòsit legal/ CS-193-2004

Imprimeix/ GRÈVOL, Sant Blai, 2
12580 Benicarló Tel. 964 475698

La Veu respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escrit. La Veu es reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les 20 línies. Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i número de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim.

CARXOFA I PANISSOLA

Carxofa: un any més hem tingut la Romeria i Festa de Sant Gregori amb molta participació de la gent. Com sempre, hem de donar les gràcies als amics de Sant Gregori per fer-nos partíceps d'ella. La nostra carxofa per mantindre aquesta tradició tan bonica i arrelada.

Panissola: com en moltes festes, sempre hi ha a qui li agrada espatllar-les. Molts xiquets, descontrolats, s'agafen "la festa" com si no hi haguera altra cosa que fer que banyar o pegar pilotades a dojo a qui passa pel seu davant. No es pot passejar amb tranquil·litat. Els pares tenen molta responsabilitat en aquestes actituds a l'"amollar" als xiquets i quedar-se tant amples mentre davant d'ells fan el brètol. Per a ells, tant xiquets com pares, la nostra panissola.

Drets lingüístics

7é Dóna suport als mitjans de comunicació en la nostra llengua. Consumeix béns i productes etiquetats en valencià.

Amb el suport de:

el tempir

Tota l'actualitat a un sol clic de distància

3x4 info
La informació que es multiplica

Notícies on-line del Maestrat, Els Ports i la Tinença de Benifassó

www.3x4.info

La calamanda

benicarló al dia
diario digital de benicarló

ADOCTRINAMENT, EL PROFESSORAT VALENCIÀ EN BUSCA I CERCA

text REDACCIÓ

«No al adoctrinamiento en las aulas». Sota aqueix lema, el Partit Popular de la Comunitat Valenciana (PPCV) ha presentat una campanya que pretén arrebregar les denúncies d'alumnes, pares i professors sobre casos d'"adoctrinament" i evitar que els centres educatius es convertisquen en "subseus" polítiques.

La campanya ha estat presentada pel sotssecretari de comunicació, Jaume Bronchud, i per la portaveu d'Educació del PP a les Corts, Beatriz Gascó, que han criticat la política educativa del Govern valencià. Bronchud ha assenyalat que amb aquesta iniciativa el partit pretén "posar l'educació al servei de la qualitat, perquè no es pot traslladar la política a l'educació", i defensar els professors "perquè no es vegem intimidats per les accions polítiques del Consell"

"Existeix un model separatista plantejat per l'esquerra", per a "imposar un model únic", ha manifestat Bronchud, atés que el Consell és incapaç de governar "per a tots". El representant popular ha agraït la tasca dels professionals docents, però ha condemnat la utilització d'alguns centres com "subseus polítiques al servei dels interessos del govern del Botànic". Per la seua banda, Beatriz Gascó ha criticat al conseller d'Educació, Vicent Marzà, per no garantir "la llibertat dels centres", ja que "no són casos aïllats, sinó un degoteig constant que ha provocat que es disparen les queixes per temes educatius davant el Síndic de Greuges". "Si Marzà no actua, algú ha de fer alguna cosa", ha assegurat Gascó, perquè el Govern està "aconseguint que s'injuri tot el sistema educatiu". Les denúncies són anònimes per a «evitar les represàlies», i es realitzen a través d'un formulari amb un correu i el nom del centre perquè el PPCV realitze les accions que considere oportunes "en defensa dels drets de l'alumnat".

CRÍTiques SOCIALISTES

El PSPV-PSOE local se suma a les declaracions dels seus màxims dirigents, que han criticat la "utilització política de l'educació" per part del Partit Popular, després de les "acusacions i atacs" contra el professorat, els centres educatius i la comunitat educativa amb la campanya 'No a l'adoctrinament en les aules'. Els socialistes creuen que el PPCV pretén amb aquesta campanya "utilitzar les famílies de l'alumnat i els docents amb motivacions totalment polítiques i sectàries per a tractar d'amagar els avanços en l'educació que impulsa el Govern de Ximo Puig". Entre d'altres, la secretària d'Educació del PSPV, Inma Sánchez, ha destacat en un comunicat la

El PPCV presenta la campanya "No al adoctrinamiento en las aulas" para sacar la política de los centros educativos

03-05-2018

Jaume Bronchud y Beatriz Gascó aseguran que "existe un modelo separatista planteado por la izquierda que pretende imponer un modelo único"

Está dirigida a alumnos, familias y profesores para ayudarles a proteger y defender la libertad educativa

03. mayo. 2018.- El PPCV ha creado la plataforma "No al adoctrinamiento en las aulas" para recoger las denuncias de alumnos, padres y profesores sobre casos de adoctrinamiento, defender la libertad en los centros educativos valencianos y evitar que se conviertan en sedes políticas al servicio de los intereses del gobierno.

POPULARES
14 CONGRESO PPCV INSTITUCIONES

[CONTACTA CON EL PPCV](#)
[NO AL ADOCTRINAMIENTO](#)

No al adoctrinamiento

El gobierno de Ximo Puig y Mónica Oltra pretenda adoctrinar desde la educación a los jóvenes valencianos, una batalla en la que desde el Partido Popular de la Comunitat Valenciana no vamos a dejar de alzar la voz para frenar sus sectarias intenciones. Si sufres algún tipo de adoctrinamiento o quieres exponer alguna queja sobre la educación que vives en tu localidad, rellena este formulario y nos pondremos en contacto contigo para dar una pronta solución. En la denuncia no estás sola.

Tu nombre:

Tu localidad:

Tu email:

Tu centro escolar:

Denuncia / Queja:

35€
[Otra imagen]

Enviar pregunta

gratuitat dels llibres de text, l'augment de beques escolars i de menjador, la disminució de la ràtio en les aules o la contractació de 7.000 professors més en una legislatura. "La manipulació i les llistes han sigut durant 20 anys senyals d'identitat de la política educativa del PP en la nostra Comunitat", ha asseverat, per a recalcar que els socialistes no toleraran "amenaces ni acusacions vetllades contra el professorat". Per contra, segons el parer dels

ve de la pàgina anterior

socialistes, "aquesta obsessió del PP amb ficar por a la societat valenciana amb campanyes com la de l'adoctrinament demostren una nul·la ètica política, a més de voler eliminar drets i participació en la nostra educació". La dirigent ha posat com a exemple que, durant els governs del PP a la Comunitat, "els docents valencians han patit les retallades econòmiques i humans que van reduir el claustre de col·legis i instituts en més de 4.000 professors". També "la ruptura d'acords sindicals i actituds gens dialogants dels qui ara volen postular-se com els seus grans defensors".

Actualment, "gràcies a la política educativa del Govern de Puig", ha assegurat que "s'han revertit les retallades del PP, que anaven en detriment de la qualitat de l'ensenyament públic". De fet, ha celebrat que, el pròxim curs 2018-2019, "l'ensenyament públic valencià tindrà el major nombre de professors de la història, superant en quasi un miler el màxim i posant fi a l'època de retallades del PP".

DES DEL PP LOCAL S'ELOGIA EL TREBALL DELS DOCENTS DE BENICARLÓ

Arran de la pregunta de "La Veu de Benicarló" sobre el qüestionari web de PPCV sobre el "adoctrinament" en els centres escolars, Juan Antonio Mañá, portaveu del Grup Municipal del PP-Benicarló, va indicar que: "Entenc que el PPCV estima que hi ha inquietud i queixes al voltant de l'educació en l'àmbit de la Comunitat Valenciana i ha considerat oferir aquest servei per a conèixer els possibles problemes que es puguen donar en els centres escolars. En el cas de Benicarló, tant alumnes, pares i professors saben que els regidors del grup municipal estem a la seua disposició per a qualsevol assumpte que pugua preocupar-los i poden acudir a nosaltres personalment. Dit açò, vull subratllar que no som partidaris de radicalismes de cap tipus, doncs el diàleg obert i sincer en un clima de tolerància i respecte és la millor forma de resoldre alguns desacords que en ocasions es deuen

solament a la falta de comunicació. Aprofite també l'ocasió per a agrair la labor dels professionals docents i de la comunitat educativa en general, labor que en la nostra ciutat es desenvolupa de forma excel·lent"

CIUDADANOS CREU QUE ÉS UNA "CAZA DE BRUJAS"

Benjamín Martí, portaveu de Ciudadanos, ironitza i diu que "em recorda una broma", per després assegurar "que hi haja qualsevol adoctrinament a les aules em sembla greu en el tercer mil·lenni i en un país democràtic com és Espanya. Però la forma de combatre-ho, que seria una denúncia anònima, em recorda al temps de la temor d'amagar-se, de no atrevir-se". Martí sosté que "penso que això ho hem de tindre superat i que si algú està incorrent en un delictes o està obrant contra llei el que s'ha de fer és denunciar-ho obertament".

Per al portaveu de la formació taronja a Benicarló, "ens recorda un poc la caza de bruixes, un temps passat fosc de la santa inquisició. No considero que siga una idea brillant". En este sentit, sosté que "crec que cal lluitar contra qualsevol adoctrinament. La gent ha de ser lliure, educar-se en llibertat. No crec que tinguem un problema d'adoctrinament greu a les aules en este moment. El que no es pot és denunciar d'amagat. No podem permetre'ns tirar enrere".

UNA PERSECUCIÓ SEGONS ELS REPUBLICANS

Miquel Iruela, secretari local d'ERPV a Benicarló, assegura que "la remuntada del blaverisme institucional i de l'anticatalanisme populista torna a instal·lar-se en les pràctiques del PP valencià. El seu tarannà inquisidor, projecció idèntica de la persecució a la postguerra, ha sintetitzat aquesta vegada amb la persecució als docents i els centres que, segons la dreta nacionalista espanyola, adoctrinen. Posats a assenyalar atemptats a l'ensenyament, recordem quan es cantava el Cara al sol als centres, els continus atacs a l'ensenyament en valencià, i el camp de barracons que ha quedat en herència del Partit Popular".

CELEBRACIÓ DE LA FESTIVITAT DE SANT GREGORI

text NAT LIA SANZ foto JES S MAESTRO

Accidentada jornada la d'enguany a Benicarló, durant la celebració de la festivitat de Sant Gregori, festa local en el municipi. Nombrosos xiquets van haver de ser atesos per Protecció Civil a causa de les molèsties oculars que els va produir una escuma que es venia en algunes de les parades instal·lades als voltants de l'ermita amb motiu de la festa. "L'aerosol porta un component similar a la gasolina, que és el que produeix la irritació" van indicar. Després de detectar-se el problema, es va procedir al requisat dels aerosols per part de la Guàrdia Civil i Policia Local de Benicarló, tant en les parades que els venien com als xiquets que encara els portaven.

Ximo Bueno, regidor de Governació, va explicar que "L'espray no era nociu ni il·legal, però s'estava fent un ús indegut" que era el que provocava els problemes. El producte està preparat per a la decoració, però no per a llançar-ho sobre ulls o altres parts sensibles del cos, per la qual cosa "no s'ha denunciat als venedors" ja que no estaven incomplint cap norma. No obstant açò, Bueno va avançar que "de cara a l'any que ve sí que s'haurà d'advertir que no es vengui", donat l'ús que els menors fan d'ell. Els menors van ser atesos en l'hospital de campanya que Protecció Civil va instal·lar en els

voltants de l'ermita, encara que alguns afectats van haver de ser traslladats al centre de salut per a una atenció més profunda.

El xicotet incident no va aconseguir entelar la jornada, en la qual els benicarlandos van participar en massa dels actes organitzats per l'associació Amics de Sant Gregori. Així, a les nou del matí eixia el multitudinari romiatge des de l'església de sant Bartomeu. El sant va ser acompanyat per més de deu mil persones, que van aprofitar la jornada de festa local en el municipi i el bon temps per a bolcar-se de ple en els actes. Els més de dos quilòmetres que separen el casc urbà de l'ermita on es venera al sant durant tot l'any es van recórrer amb alegria gràcies a la xaranga que va acompanyar el trajecte. Autoritats, Reina de les festes, Dulcinea i dames de festes tancaven el llarg festeig.

La missa de campanya es dedicava enguany a Mossèn Dámaso, vicari de Sant Bartomeu que moria dimarts passat en un tràgic accident de trànsit. A continuació els benicarlandos van compartir esmorzar als voltants de l'ermita, plena de gent durant tota la jornada. L'associació mentrestant, cuinava 40 paelles que van ser repartides entre el públic que gaudia de la jornada en l'ermita. Ja a la vesprada, el romiatge tornava a la població tancant els actes festius de la jornada.

ACTIVITATS EXTRAESCOLARS DE L'IES JOAN COROMINES

text IES JC

PREMI EXTRAORDINARI AL RENDIMENT ACADÈMIC

La direcció de l'IES Joan Coromines i el seu claustre de professorat felicita SOFIA DE LA HABA ALARCON i els seus pares i familiars, per haver obtingut el premi extraordinari al rendiment acadèmic d'Educació Primària corresponent al curs 2016-2017, tal com es publica en l'annex de la pàgina 42643, de la Resolució de 2 de novembre de 2017, al DOGV núm. 8176 de 23 de novembre de 2017.

Aprofitem per agrair-los que hagen confiat l'educació de la seua filla en nosaltres. Moltes felicitats!

L'ENGLISH WEEK

El passat mes d'abril 21 alumnes de primer i segon d'ESO de l'IES Joan Coromines, junt amb les professores Erika Alonso i Susana Fradejas, van gaudir d'una setmana d'immersió lingüística en anglès a Santa Susana: English Week. Des de dilluns 16 fins divendres 20 els alumnes van fer diverses activitats amb monitors nadius, com a tirolina, montar a cavall, kayak, jocs de resolució de problemes, orientació, etc.

Ha sigut una experiència molt enriquidora, tant per als alumnes, que han millorat el seu nivell d'anglès considerablement i han experimentat uns dies de convivència i autonomia personal, com per a les professores, que han participat d'este procés.

L'IES JOAN COROMINES A LA XXIX OLIMPIADA MATEMÀTICA

María González Martín classificada per la fase autonòmica El passat dissabte, 28 d'abril, 16 alumnes de 1r, 2n i 4t d'ESO de l'IES Joan Coromines van participar en la XXIX Olimpíada Matemàtica, a la província de Castelló, que enguany es celebrava en les instal·lacions de l'IES Honori Garcia de la Vall d'Uixó. Al llarg del matí i de la vesprada van resoldre una sèrie de problemes que ficaven a prova la seva capacitat per al raonament matemàtic, bé de manera individual o formant part d'un equip que estava compost per 4 o 5 alumnes de diferents centres educatius de la província. En la competició van participar vora 450 alumnes de 50 centres educatius; distribuïts en tres categories: tercer cicle de primària (100), primer cicle de secundària (225) i segon cicle de secundària (125). Al final de la vesprada es va fer entrega dels diplomes participatius i dels premis. L'alumna María González Martín, de 4ESO, va quedar 8a classificada en la seva categoria i representarà la província de Castelló a la fase autonòmica que es durà a terme a Viver (Castelló) l'últim cap de setmana d'aquest mes de maig. Enhorabona, María!

L'IES JOAN COROMINES A LES OLÍMPIADES DE QUÍMICA

Ikram Serrine, Camila Borrelli, Mohamed El Hammami, Mònica Lores, Pau Colas, i Esther Sales sis alumnes de 2n de Batxillerat de l'IES Joan Coromines, acompanyats de la seua professora Cristina Vicente, van acudir a l'Olimpíada de Química, que any rere any és realitza a la Universitat Jaume I de Castelló. El principal objectiu d'aquesta activitat és difondre la Química i estimular l'estudi d'aquesta ciència entre els joves, així com servir de punt d'encontre entre el Batxillerat i la Universitat. Aquests alumnes van viure una experiència molt gratificant i enriquidora, en un ambient marcat més per la diversió que per la competitivitat. Es tracta de sis alumnes molt il·lusionats i motivats per la ciència que van compartir unes hores de Química amb 40 alumnes més de la província de Castelló. Des del centre volem donar-los a tots ells i a Cristina, l'enhorabona per l'esforç realitzat durant setmanes.

UN BROT DE XARAMPIÓ FICA EN ALERTA ALS PEDIATRES

text NAT LIA SANZ

El xarampió semblava una malaltia oblidada en el nostre país però el brot conegut recentment a la Comunitat Valenciana ha posat en alerta a Salut Pública, que ha vist com la malaltia que semblava eradicada ha provocat més de 80 contagis en les províncies de València i Castelló. L'origen d'aquest brot de xarampió va ser importat, és a dir va correspondre a un cas d'una persona sense vacunar que va desenvolupar la malaltia en la localitat valenciana de Manises i va contagiar a nombroses persones, estenent així la seua virulència fins a l'Alcora i aconseguir els 82 afectats, 12 dels quals en la província de Castelló. Segons explica Eva Suárez, pediatre i presidenta del Comitè Científic del Congrés de la Societat Valenciana de Pediatria, que durant aquests dies celebra el seu XXXIV edició a Peníscola, «fa dècades que no vèiem un brot de xarampió d'aquesta magnitud».

Per a lluitar contra aquesta malaltia, que les generacions de joves espanyols ni coneixen, Suárez recomana que els estrangers que arriben al nostre país acudisquen a vacunar els seus fills. I és que, per exemple, els xiquets procedents dels països de l'Est d'Europa estan vacunats contra la rubèola però no contra el xarampió, per la qual cosa quan arriben al

nostre país poden suposar un risc per a la resta de la població sinó acudeixen al centre de salut i s'interessen per completar la seua vacunació. «Moltes vegades no tenim contacte amb aquesta població fins que no vénen a fer la revisió per a accedir als centres educatius», indica Eva Suárez.

L'opció de molts pares de no vacunar als seus fills és per a la pediatra Eva Suárez un greu error. En aquest sentit, Suárez opina que per a lluitar amb aquesta moda que cada vegada té més adeptes és necessari reforçar les campanyes d'informació en els centres educatius oferint xerrades tant als alumnes com als pares. Així mateix, Suárez també assenyala els greus efectes que pot causar restar de la dieta dels xiquets la lactosa o el gluten. «Ens trobem amb xiquets desnodrits perquè els seus pares pensen que han de retirar de la seua alimentació aquesta proteïna sense patir cap al·lèrgia i per tant sense cap motiu». En l'altre extrem es troben els alts nivells d'obesitat infantil, que no deixen d'augmentar en una societat el ritme de la qual és vertiginós. Segons el parer de Suárez, el sentit comú dels pares brilla cada vegada més per la seua absència. «Sembla que els xiquets no tenen dret a posar-se malalts, el nostre model de vida, ple de presses i obligacions, no permet que els xiquets es queden a casa per a recuperar-se quan estan malalts perquè trenquen l'esquema laboral i familiar».

LABORATORI SOCIAL

text J. GUILLEM

A primera hora del dia llegeixo periòdics de dretes. La perversa assessora literària que pago per hores m'ho ha prescrit. Ella diu que necessito ampliar l'espectre mental. Jo sé que no em vol bé. Les conjures d'El Mundo, l'ABC o Las Provincias m'alteren la percepció de la realitat, l'hemograma i em provoquen un estat d'alerta desmesurada que intento disminuir escoltant la resta del matí Ràdio Benicarló. La música, les notícies de proximitat i un magazín on apareixen benicarlandos més enllà del folklore fester em relaxen.

Dilluns passat, després de la dosi d'irritació duodenal, vaig pescar al vol una notícia al dial local en la qual apareixia un tall de veu de l'alcalde de Benicarló. Em preocupà escoltar-la parlar de no sé què d'un 'laboratori social' diverses vegades. A

més, el locutor no es tallà a l'hora d'introduir la informació amb els verbs 'racionalitzar, planificar' que la imperativa veu de la senyora Miralles va rematar amb un tercer verb: 'transformar'. Tot i no voler donar-li massa importància, el concepte em posà en guàrdia per les òbvies connotacions distòpiques i perquè si reparteixen 'soma' no voldria que els turistes aragonesos em deixaren sense.

Un altre cop, he intentat captar bé la informació però la mosca familiar només m'ha deixat atrapar una idea aïllada més: 'Benicarló i Vinaròs, junts'. Ara sí, m'he sobresalut extremament i he esperat angoixós els següents butlletins horaris. Res, tan sols han parlat de temes menors com la urbanització d'un carrer, l'eterna biblioteca del futur o l'enèsim pla d'activació empresarial. Allò que més m'ha inquietat és que aquells que es creuen més benicarlandos que la barqueta del Cristo, no han obert la boca per a denunciar el contuberni fatal. O el Ministeri de la Veritat està funcionant a ple rendiment, o estem en el decisiu moment de triar entre la pastilla roja o la blava.

CARTA A... CRISTINA GARCIA

text EL LECTOR

Hola,

Avui, després de més de dues dècades d'infructuosa correspondència unilateral, he decidit que ja n'hi ha prou. S'ha acabat el romanç aquell d'«això és el que vaig saber llegir en l'anterior número de la seua revista». Tot canse. Tots els massa cansen. Recordo que algú va dir, escolta, al País hi ha una secció que ve a ser com una mena de defensor del lector i potser podríem provar-ho nosaltres a vore què. Es tractava de fer una crítica no sé si constructiva o no als continguts de La Veu. Als continguts i al continent, que més de quatre vegades m'he queixat perquè trobo que no haurien de posar fotos, que en blanc i negre queden molt malament o que hi havia textos que no es repassaven i després sortien autèntiques barbaritats com anomenar Jaume Mon al nostre alcalde favorit.

En ocasions sé que he dépassat molts límits. Hi ha hagut setmana que me n'he oblidat de vosté i dels seus col·laboradors i he anat a la meua. No està bé aquest abús de confiança. I des d'ací han rebut alcaldes, diputats, artistes, fallers i fins i tot gent a la qual ni conec. Demano disculpes ben sincerament, com el caudillo Franco en su lecho de muerte, afirmo que al llegar para mí la hora de rendir la vida ante el Altísimo y comparecer ante su inapelable juicio... Me'n recordo com si fóra ara, aquest text a la porta de missa i a la porta de l'escola. Veu com sense voler em desvio del que li anava dient? Deu ser la vellesa.

No es crega però que la meua etapa en aquesta casa ja s'ha acabat. Sí, sé que no passaria res si plegara, el cos i l'ecosistema (per això de fer malbé tant de paper amb tant de deslligo) ho agrairien. Però igual que el

Felipito Tacatum de Joe Rígoli, yo, sigo. No li escriuré més a vosté, però cada setmana intentaré adreçar-li una carta a algú. Generalment, suposo que serà gent del poble que, pel que siga, em vindrà de gust comentar-li alguna cosa. De vegades, no sé, igual li escric a un llibre, un carrer, una porta o fins i tot algun personatge històric. Sense anar més lluny, avui mateix em vénen al pensament tres dones templades a qui m'haguera agradat contar-los com va anar la festa de dimecres passat; segur que Rosario Edo, Rosita la de Mosca i Sió la de Àgueda tindrien tot el temps del món per llegir-me.

Sé que no he inventat la sopa d'all. No he inventat res. Josep Maria Espinàs, quan Antoni Bassas feia els «Matins de Catalunya Ràdio», ja redactava una carta setmanal. Igual feia Fernando Ónega a Onda Cero o Miguel Ángel Aguilar a la SER amb el telegrama que dicta cada migdia. I, per descomptat, la carta que tots els dissabtes apareix a la contraportada de l'Ara i que signa Albert Om. Déu mo'n guard de pretendre comparar-me amb cap d'aquests senyors, però com deia un paisà nostre, més val una mala còpia que un bon invent.

Suposo, senyora Garcia (trobo que ara ja et puc dir Cristina i parlar-te de tu) que ens anirem veient molt de tant en tant pel poble, però no et recordaré cada vegada com em tens d'abandonat i que mira que fa dies que t'escric i em contestes mai.

PS. Per ací per La Veu han passat joves amb inquietuds que després s'han pogut dedicar al difícil ofici de ser periodistes. Tu vas ser la primera i encara ara ets per aquesta modesta publicacioneta la «directora honorària». Bona cosa d'anys que ho pugues continuar sent.

Llibreria Copisteria
GRÈVOL

Sant Blai, 2
12580 Benicarló

Llibreria Copisteria

GRÈVOL

-Còpies B/N - Color tot tipus tamany

-Llibreria General i Musical

-Papereria

mail: lc1grevol@telefonica.net

www.copisteriagrevol.com

EL BENICARLÓ UNDERGROUND

text LA COLLA DE TAFANERS

Excuses de mal pagador?

La rumorologia va que vola els últims dies. Tant se val d'on vinga, sempre tenim algú que sembla històries i òbviament sempre hi ha qui les aventa... com ara nosaltres. A vore, és el nostre mester! Si no ho férem, com voldríeu que funcionara aquesta secció? Doncs això, anem per faena, segons hem pogut escoltar entre el món de la cosa musical, allà al conservatori no són tot flors i violes... Ens ha arribat que hi ha algun que altre problemeta perquè algun professor vol cobrar les hores extra que hi fa. Suposem que les deu voler cobrar... perquè les ha fetes. I si les ha fetes, per tant deu tindre el dret de cobrar-les, no? Doncs alguna cosa deu passar si li havien promés des de la Casa Gran (?) que així seria i ara no ho és. I de les més altes instàncies consistorials. Xeic, a vore, les hores són les hores i qui les fa... les ha de cobrar. La resta són excuses de mal pagador. Que després no es queixe l'alcaldia si el professorat se li empenya i l'amenaça de tocar el dos abans d'hora, i sense posar una nota en els expedients. I és que tant d'omplir-se la boca i penjar-se medalles amb la història del Conservatori que havia de passar a la xarxa de la Generalitat (per a desviar l'atenció de la cagada que va representar que s'enduguera l'Escola Oficial d'Idiomes el poble del costat de més al nord), que encara no ho hem vist... i no són per apanyar un problema domèstic com és pagar unes hores extres. No, si al final la gent es fartarà i diran allò de que se'n vagen tots amb la música a altra banda... però els polítics de pandereta!

Pintar la ratlla

Parlant de música, contents i cantant, o a l'inrevés, devien anar els que van pintar les ratlles l'altre dia al camí de sant Gregori. Contents després de vindre d'un bon esmorzar, suposem que del mateix bar de sant Gregori, que diu que els cuiners d'allí s'ho curren molt, perquè amb la brotxa van deixar plasmada la seu obra mestra en forma de ratlles discontinues amb més "S" que la carretera de Benifassar. A vore, no ho diem nosaltres, ho podeu vore tots! Mireu la imatge i podreu comprovar com

no ens n'hem anat ni un pèl. El tafaner que va fer la foto amb prou feines va ser capaç d'encaixar i enfocar les ratlles a l'objectiu. Si l'alcaldesa volia que la gent parlara de com havien deixat d'endrechtat el camí abans de la romeria, certament ho ha aconseguit. Altra cosa serà si ha quedat en els termes que ella voldria. Això sí, que no envie els mateixos a pintar les ratlles pels carrers estrets o per camins amb revoltes no siga cas que després tinguem algun accident. Compte, no s'ho agafe al mal, només es previndre els problemes. Ara que facen el que vulguen a ca la Baronessa. Nosaltres ja hem avisat.

Costa Nord: fer i desfer

Sembla que torna a moure altra vegada tot açò de la costa. Sí, de la nord i de la sud! Tenim la cosa eixa del PATIVEL, quina manera de posar sigles a una cosa tan clara com el Pla Territorial de la Infraestructura Verda del Litoral (opció curta per sigles o opció desplegada completa), que ja ens ha delimitat que allò de fa uns anys, quan manaven el PP i el totxo, de poder fer el que ens donara la gana amb el territori, definitivament s'ha acabat. Pinten bastos per als especuladors o per aquells que pensaven de fer negoci amb el trosset que havien heretat. A plantar carxofes i poca cosa més si els teus terrenys els tens baix de la N-340. Ja està bé que algú pose fre als abusos urbanístics però també hauria estat bé que a tots als que se n'han aprofitat de la vista grossa que s'ha fet durant tants anys, sobretot amb construccions il·legals, no els eixira la cosa debades. Ho diem perquè al final sempre acaben perdent els que han fet les coses bé i ara es veuen que no tenen res. Sembla una mica injust, no? A vore si ara només pintarem vies verdes i més vies verdes i la resta a esperar que la mar faça la seua faena. I és que no ens enganyem, per més sigles rimbombants que li posem a un document en paper després cal anar a la realitat a vore si som capaços d'encaixar-ho tot... i això ja són figures d'un altre paner. I si no, amb quins diners s'ho faran els de la Generalitat? I suposant que s'ho facen, vindrà el Ministeri després a protegir el que s'haurà fet? O passarà com sempre més allò de "fer i desfer, la faena del matalasser"? A vore, perquè justament la

ve de la p gina anterior

Enace **Ciudades Sostenibles** @ENACE... · 4m ✓
 Enace realizará el Estudio de Análisis y Diagnostico de los Municipios de Vinarós y Benicarló dentro del marco de modelo de Destino Turístico Inteligente de la Comunidad Valenciana que viene desarrollando el Instituto Valenciano de Turismo INVATTUR.

costa Nord té experiència en desfer-se, refer-se a mitges, i esperar altra volta a desfer-se, per refer-se malament. El problema és si s'arriba massa tard i ja no queda res a refer!

Turisme intel·ligent

I ficats en el tema de la costa, tampoc passaria res si al personal de l'INVATUR (tornem-hi amb les sigles, que volen dir Institut Valencià de Turisme), els ensenyaren una mica de la geografia que, suposadament, haurien de conèixer per a desenvolupar les seues funcions a l'esmentat institut. Ho diem perquè ja ens agrada que facen diagnòstics d'anàlisi i estudi dels municipis de Benicarló i Vinarós, per vore cap a on hem d'anar turísticament parlant, però primer, o això creiem nosaltres, haurien de saber on estan els dos municipis. Si més no, així ho pot entendre qualsevol que veja la piulada de la foto que acompanyem. Fins on arriba l'objectiu de la nostra retina, el de qui fica la foto ho tenim més que clar, ni punyetera idea, la perspectiva des de la Roca, com diuen els peniscolans, és molt bonica mirant cap a la serra d'Irta, però res a veure amb els municipis a què fa referència amb això del "Destino Turístico Inteligente de la Comunidad Valenciana". Certament, molt intel·ligents, sí senyor. Però que molt intel·ligents! Tot i que el sentit de la paraula intel·ligència, tal volta, resulta inversament proporcional a les nocions de geografia que demostren. Ni per passar la primària! Si és així com han de promocionar-nos el turisme des de València, més val que no ho facen, que ho deixen ja! Ja ens apanyarem nosaltres solets que almenys encara sabem on estem. Com deia un altre tafaner "Turismo Inteligente"!

Els que inciten a l'odi

Ara: n'hi ha alguns que ho superen, que ja és

diffícil. Doncs sí, ací tenim els populars valencians, ells i la seua caverna mediàtica al darrere, que s'han proposat, i en paraules seues, «no deixar ni rastre del requisit lingüístic per accedir a la funció pública» (ja podeu imaginar que la traducció és nostra, ells ho han proferit en una de les moltes llengües que dominen). Ells, com sempre, burxant en el fang electoralista a vore si això els trau del bassal merdós en què s'han anat quedant amb tants i tants casos de corrupció. Certament no en poden fer més. La seua mala llet conta ells mateixos, valencians, està tan agra com el delictes d'odi que t'encolomen si no eres amic del govern, de les forces policials... o del rei. Entre ells i els Ciudadanos sembla que facen curses per vore qui s'avança més per la dreta (el codi de circulació no deu ser el seu fort). No ens estranya que l'extrema dreta en aquest país ressorgisca, si al costat d'aquest ja semblen les germanetes de la caritat! Com en cada bugada perden un llençol, s'agafen a la bandera com la legió a la cabra, per vore si aconseguen la taula de salvació. Si per ells fora, segurament, ens fotrien a tots els que no combreguen amb aquest credo en un gueto d'eixos per a terroristes lingüístics. I no vos penseu que anem desencaminats, no ens estranyaria, amb la facilitat que hi ha ara per adjudicar-te l'etiqueta de terrorista cada vegada que hi ha un aldarull, o fiques en dubte el govern l'estat, o la "unidad de la patria", o com ara, denunciant anònimament el qui ells consideren adoctrinadors a les escoles. Ja veureu que si manen ells no et facen abjurar del valencià fent-te signar un paper que diga que a les escoles només es pot parlar i escriure en la "lengua del Imperio donde no se pone el sol". I no tornen a reviscolar la Inquisició perquè Torquemada ja fa segles que cria malves. Que si pogueren, amb Franco i tot! Es comença assenyalant amb el dit i... acabes a la pira.

ENTREVISTA A DAVID MIRÓ

[Llibres](#)

text JOSEP MANUEL SAN ABDÓN

David Miró (Borriana, 1973), periodista i subdirector del diari *Ara*, acaba de publicar el seu primer llibre de ficció, *La Germandat. Complot contra les dones* (Onada edicions), on es presenta un nou punt de vista sobre la història del feminisme. Vam mantenir una conversa amb l'autor el dia 8 de març, quan la novel·la portava una setmana a les llibreries. Diversos fets esdevinguts des d'aleshores fins ara sobre el tracte que reben sovint les dones, demostren la necessitat de llibres com aquest.

Comencem parlant del inquietant subtítol del llibre, *Complot contra les dones*. Qui organitza aquest complot?

Això forma part de la trama de la novel·la. El llibre és mig novel·la i mig assaig, en què es tracta el tema de la situació de la dona. Jo tinc una filla de 14 anys, m'he de plantejar moltes coses sobre l'educació que li puc donar. M'interessava tractar el tema, però no sóc un especialista, ni un teòric sobre el feminisme, i volia tractar-lo d'una manera que fóra fàcil per al gran públic i que fóra una cosa entretinguda. M'he valgut de la ficció per a explicar coses de la situació de la dona en què qualsevol lector, o lectora sobretot, ràpidament es vorà reflectit o reflectida. La qüestió del complot va lligat amb les teories de la conspiració que sempre funcionen, i m'ha servit la idea que existeix una conspiració mundial per a tractar diferents problemàtiques que afecten la relació entre home i dona.

De vegades es diu que hi ha grans corporacions que mouen els fils de la política, l'economia... En el llibre aquesta corporació, *La Germandat*, mou els fils per a que les dones no estiguen al mateix nivell que els homes. Però, en la realitat, ¿a qui interessa que continue mantenint-se aquesta desigualtat?

El món que coneixem l'hem construït els homes, perquè som els que hem ostentat el poder, i en els darrers anys, arran de l'aparició del feminisme i dels moviments dels drets de les dones, hi ha una lluita de gènere. Això ja ho diran els historiadors, però des del meu punt de vista, aquesta lluita té un impacte en el món, potser més gran que la lluita de classes clàssica. Es tracta de veure com la igualtat de les dones canvia el món i el *statu quo*, i això fa que els homes se senten amenaçats, perquè aquesta situació comporta canvis, i sempre que hi

ha canvis hi ha alguns que perden, i en aquest cas els que perden són els homes que tenen el poder.

Una de les tesis del llibre, és que un dels grans èxits del masclisme és haver convertit el feminisme en una caricatura, en una cosa de *frikis*, de dones histèriques i masculinitzades. Això era més veritat quan vaig començar a escriure el llibre que no ara que comença a hi haure un cert rebrot del feminisme, d'orgull de les dones feministes que fa dos o tres anys.

Enllaçant amb el que estàs dient, un dels darrers capítols del llibre és l'escàndol, arran de l'assetjament sexual d'Harvey Weinstein a les actrius de Hollywood i el moviment *me too*. Aquest moviment reivindicatiu de les actrius, ¿creus que dóna prestigi al moviment feminista?

Dóna visibilitat, perquè són unes dones que aparentment són molt poderoses, ja que guanyen molts diners, tenen reconeixement públic, però quan es troben cara a cara amb un depredador sexual, al final són com totes les dones, víctimes igualment. Això crec que ha ajudat a destapar tots els casos que hi ha d'assetjament sexual que estan malauradament molt estesos en molts nivells de la vida. Imaginem-nos que si això passa a certs nivells, què passarà en altres àmbits molt més casolans.

ve de la pàgina anterior

Creus que les dones estan adquirint consciència de col·lectiu?

Això per a mi és molt important, que les dones tinguin consciència de col·lectiu, la idea de que estan totes juntes en una lluita compartida. Això és el que el masclisme ha intentat trencar en els últims anys, que les dones no tingueren consciència de gènere. Ara s'està recuperant aquesta consciència.

El narrador de vegades parla de dones poderoses, que han arribat a caps de govern, el cas més emblemàtic seria Margaret Thatcher, persones molt influents com Christine Lagarde, però que en general han servit per a enfortir l'estructura del poder masculí.

Això és una tesi provocadora que jo introduïsc en la novel·la. El que sí que és veritat no és que arriben dones, pel simple fet de ser dones a les estructures de poder, sinó que siguen dones que tinguin consciència de ser dones i per tant tinguin una visió diferent de les coses. Perquè si són dones que el que fan és copiar el model dels homes, no es pot esperar res, no té cap impacte. El que sí que veig és que hi ha un model de dona que adopta els patrons masculins, justament perquè considera que és l'única manera d'arribar al poder, i això és una altra victòria del masclisme.

Creus que el llibre pot molestar algú o causar alguna polèmica. Tot i que el llibre acaba d'aparèixer, t'ha arribat alguna reacció?

Estic bastant expectant encara, per vore quina és la reacció. De moment tota la gent que l'ha llegit li ha agradat molt, però és gent que em coneix o que té algunes referències. Crec que al final el llibre funciona si entres en el joc que plantejo, que és

explicar la situació de la dona des del punt de vista d'un masclista, si tu acceptes aquest joc, crec que el resultat és satisfactori. De fet una de les lectores que ha tingut m'ha dit: "escolta, m'ha agradat molt el llibre i m'ha posat d'una mala llet increïble". Jo crec que és això, ja funciona, he aconseguit enervar i per tant estic buscant aquesta reacció, quin personatge més abjecte!

De fet en una entrevista has dit que has buscat el teu jo més abjecte per a escriure el llibre.

Exacte. Al final tots els homes som masclistes en un grau o en un altre. I del que no ja dubte és que ens hem criat en un sistema de valors masclistes, i per tant els homes que som conscients d'això, el que fem és desprogramar-nos. Desprogramar tot aquest masclisme que de vegades tenim dins nostre i que de vegades no som ni conscients. I en el llibre el que he fet és l'exercici d'anar a buscar dins meu el jo més masclista per posar-me en la pell d'aquell personatge, perquè jo creia que era la manera que tinc per aportar alguna cosa. Com ja he dit no sóc un teòric, ni un especialista en la matèria, el que he fet és crear un personatge que pugui vehicular tot aquest pensament masclista i que pugui portar a la reflexió. Al final és un llibre que busca entretenir, que es lligi ràpid i t'ho passes bé. Però sobretot el que busca és provocar una reacció i que la gent pense que tinc raó, que això que explico passa. De fet deixa'm que et diga una cosa que m'ha sorprès. Jo li comentava a la meua directora, Esther Vera, que tenia por de convertir el personatge en una caricatura, tant exagerat que fora inversemblant i ella em va dir: "No, és molt realista el teu personatge, jo te'n podria dir uns quants que són exactament el patró que tu descrius." Això m'ha afectat, perquè pensava que buscant en el meu jo més masclista estava exagerant, però resulta que no, resulta que hi ha gent que és així.

EL CARAVANERO LLANERO!

textSOFIA URC

La truita té dues cares. Si vols tenir un bon resultat en la cocció i la presentació, has de parar compte que no se't cremen. Si tant se te'n dona o no tens cura del què fas, sempre queda el recurs de presentar-la per la cara que té més bon veure. Quasi tot el que se'ns presenta té dues cares.

Les voltes de la truita són tantes com les que pega més d'algú al matalàs. Sí, el matalàs, el lloc on passen un terç de la nostra vida. Descansar, pensar, relaxar-se, gaudir, mortificar, guarir-se... si se'n fan de coses al llit! I clar, tant d'ús, el matalàs es fa malbé i s'ha de canviar. Abans, els malalassos eren de llana. En aquell temps, el matalasser del poble venia a refer-nos el llit amb les vares d'avellaner.

Després, amb la necessitat d'obrir el règim si es volia tenir més privilegis, en un territori destruït per tres anys de guerra, van venir els matalassos de molls i tot el seu assortiment posterior. El còmode malson dels sofàs, els televisors i el plàstic. Venia el camió i s'anunciava, «es compren, es venen, s'arreglen matalassos de llana vella!» Era la cara presentable de la truita.

Ara, ens toca la cara socarrada per excés i per descura. Per excés, convertir-nos en la primera potència en fabricació de caravanes de tota

zooropa. Perdona? Estàs dient caravanes? Turisme? Si que els toques! Això, sí que és pegar a fugir! Amb el matalàs damunt! La descura la trobareu en la sostenibilitat de tot plegat. Amb quins materials es fabriquen i on es produeixen? On es localitza la fàbrica? On viu la gent que les fabrica i com es desplaça al lloc de treball? On van a parar les caravanes i com van a parar allí? Quin ús se'n fa i quina petjada ecològica té?

Com hi ha món, se'n parla del caravanero amb seguretat i supèrbia! Vinga gent a les fàbriques, vinga solars transformats per a naus, *más madera!*... Això, sí; el de les caravanes s'instal·la, majoritàriament, al terme de Peníscola que és més barat.

Estem igual que quan fèiem barques de fibra, com va passar amb el tèxtil, el moble, la rajola, el botafumeiro... Si no estructurem l'economia sobre les matèries primeres que tenim, sempre bandejarem. Mar, horta, secà, paisatge, gastronomia, societat, cultura, serveis, esports, art, xarxa comarcal... economies sostenibles, menudes, del bé comú. En breu les equipacions i el patrocini de festes i *tinglados* entrarà en litigi. Potser no, ja que el dels llits portàtils té la propaganda, els subministres i la clientela fora del mapa. I, com diuen, el burro a l'herba.

text PATRICI GIL

PEDRÍS

Sóc assegut al pedrís de casa.
Saps ben bé que penso amb tu.
Que la primavera sempre passa,
que l'estiu ve i se l'endú.

Veig la mar i l'infinit.
Als arbres traient els fulls.
El Sol que calfa m'ha dit,
que el nostre amor sempre bull.

Que l'erm sempre reviscola,
malgrat que el creme el solstici.
Que de la pluja, la terra brolla,
i les formigues fan un seguici.

Me'n vaig amb el crepuscle,
que dona pas a la lluna plena.
Si vols vindre tens el meu muscle,
recolzant el cap, se'n anirà la pena.

Racó poètic

Serem els dos asseguts al pedrís,
veient les ascles prendre foc.
Aleshores, seré joiós i feliç.
Tenint-te a la vora, et prendre d'un glop

I ARA QUE DEFINITIVAMENT S'ACABA, QUÈ?

Fronteres

textJOAN HERAS

El passat divendres 4 de maig és, sens dubte, una d'aquelles dates que passaran a formar part dels frisos de la nostra història recent. Des d'aquest dia –i ara ja d'una manera definitiva- l'organització ETA ha deixat d'existir. Si bé és cert que des de fa set anys ja havien anunciat –i per sort practicat- un definitiu deixar d'utilitzar les armes, ara aquella bona notícia ja és un fet ben certificat i segellat. Més enllà de consideracions sobre l'origen d'ETA, la seva història, els suports implícits o explícits rebuts per una part de la societat basca, la suma esgarriosa de víctimes i la profunditat d'un dolor perfectament evitable, la notícia ha estat valorada com a positiva per a totes les persones que creiem en la lluita política escrupolosament fonamentada en la no-violència i per totes aquelles persones i organismes que han treballat i treballen per la superació de conflictes armats. Davant d'això, només els partits del 155 –rotundament ancorats en un nacionalisme espanyol apassionat i en la defensa d'un model d'estat cada dia més desvergonyidament postfranquista- s'han mostrat inequívocament implacables, xulescos i prepotents. De fet, aquesta és una actitud molt coherent amb el seu propi ADN i amb la seva concepció del país i de la seva manera tan peculiar d'entendre la democràcia. Només ens cal recordar qui era la famosa X dels GAL i com legitimen qualsevol forma de violència si prové de les estructures de l'estat. De fet, suposo que tenen força raó aquelles veus que consideren que els partits nacionalistes espanyols del 155 –aquest Frente Nacional de to patriòtic- estarien més còmodes si ETA seguís existint perquè d'aquesta manera el seu discurs seria més senzill i clar –pensem, per exemple, en la miserable acusació que va fer el senyor Aznar després dels tràgics i terribles atemptats d'Atocha.

Però al mateix temps que els polítics del 155 s'enroquen en l'estratègia d'aire clarament militar del conflicte, d'aprofundir en el dolor i la distància des de la prepotència d'un estat que no vol curar ferides –o com a mínim posar les bases perquè les ferides, amb els anys, es puguin anar cicatritzant-, alguns mitjans de comunicació han fet la feina, honesta i profundament respectuosa i compromesa, de donar veu a les víctimes, a totes les víctimes, per poder assajar, des d'un precari i complexíssim escenari del mapa del dolor, punts de trobada que puguin ser la llavor d'un nou paisatge en què tots els colors del verd –com diu la mítica cançó del mestre Raimon- brotin amb nous matisos per tots

El passat divendres 4 de maig és, sens dubte, una d'aquelles dates que passaran a formar part dels frisos de la nostra història recent. Des d'aquest dia –i ara ja d'una manera definitiva- l'organització ETA ha deixat d'existir.

els racons d'un país massa dibuixat a cops de violències.

En aquesta línia de voler aportar una llavor a la reconciliació, el mateix divendres 4 de maig, en els Matins de Catalunya Ràdio, la Mònica Terribas –que just la nit abans havia recollit amb emoció un merescut premi a la seva trajectòria professional- ens va regalar un espai d'aquells que posen la pell de gallina i que només pot realitzar i conduir una professional experta, sensible i compromesa com ella. A la web de l'emissora diuen:

“Hem conversat amb: Maixabel Lasa, vídua de Juan Maria Jáuregui, assassinat per ETA; Rosa Roderó, vídua del sergent de l'Ertzaintza Joseba Goikoetxea, assassinat per ETA; Izaskun Ugarte, vídua de Mikel Goikoetxea, assassinat pels GAL; Inés Núñez, filla de Francisco Javier Núñez, torturat i assassinat per la Policia Nacional, i Eulàlia Lluch, filla d'Ernest Lluch, assassinat per ETA”.

No sé com traduir aquí en poques paraules tot el que aquestes dones van dir sobre l'assassinat dels seus marits o dels seus pares. Recupereu aquesta entrevista a cinc veus perquè és la millor manera de retre el nostre modest però sentit homenatge a unes dones –com a mostra de tantes i tantes altres- que van perdre persones estimades. El fet més senzill i evident és que hem d'entendre que totes les víctimes tenen el mateix valor. I per això no val a dir que n'hi ha de tipus diferents. La necessitat de reconèixer que totes les víctimes –siguin causades per les bales d'ETA o dels GAL o per les tortures policials- és una condició imprescindible per començar a posar les llavors d'uns nous colors del verd. Alimentem amb la nostra solidaritat, la nostra esperança i la nostra convicció democràtica –com una pluja suau que faci créixer aquestes llavors- aquest nou color verd que tingui tota la força de l'esclat de la vida.

Llibertat presos polítics.

BÀSQUET: BALANÇ DE LA TEMPORADA DE L'EQUIP SÈNIOR DE PRIMERA DIVISIÓ NACIONAL

text BENICARL AL DIA foto EVA MENACHO

No podem amagar el punt de decepció que va embargar a tots diumenge a Tavernes Blanques al final del partit. Després de tres partits sublims davant la nostra afició, amb un pavelló municipal ple d'alegria i entusiasme, tots teníem vertaderes ganes d'arribar a la "Final Four" d'ascens. Amb aqueix esperit es van desplaçar des de Benicarló 150 seguidors que van estar animant en les graderies del poliesportiu de Tavernes fins a l'última jugada. No va poder ser, un molt bon rival, alguna decisió arbitral, moments de poca fluïdesa, açò és l'esport, competir fins al final.

Avui, més relaxats, cal assaborir la gran temporada realitzada per l'equip sènior en la Primera divisió Nacional, una categoria a la qual es va començar a jugar aquesta temporada com a novells, però en la qual s'ha donat la talla com si portàrem anys en ella. Tres són els punts clau: 1) S'ha creat un grup humà excel·lent, on tots han aportat en un ambient de companyerisme i respecte. Han fet un equip i han treballat com a tal. Cal felicitar-los. 2) Una connexió amb l'afició que ha desbordat totes les previsions. A Benicarló s'ha tornat a parlar de bàsquet. Guardem en les nostres retines l'espectacle d'un pavelló enfervorit amb l'equip, aplaudint en els bons moments, i també en els dolents, que algun hi ha hagut. Un 10 per a l'afició. 3) El treball de tot el Club, que ha possibilitat una infraestructura per a mantenir un equip en la categoria nacional. Amb menys mitjans econòmics que altres Clubs, s'han aconseguit millors resultats. Podem dir que és un equip fruit de la il·lusió i del treball. Estem molt orgullosos.

Aquesta magnífica temporada, posa un llistó molt alt. Ja se sap que en esport de competició, en ocasions, fent les coses igual de bé, els resultats no són tan positius. Ho sabem i ho assumim, però açò no va a estar un límit per a seguir lluitant per aconseguir objectius que fa poques temporades semblaven impossibles. Cal estar la temporada que ve a dalt i tornar a aspirar a l'ascens, l'equip, l'afició i el Club s'ho mereixen. Segur que en el cel tant Víctor Pratsevall (el president que va portar l'equip a la Segona Divisió Estatal) i Manolo Llorach hauran gaudit de la temporada.

Però el sènior A ha de ser un bon aparador d'un Club de Bàsquet que funcione en la seua base, i per açò estem molt contents de poder ressaltar també el bon treball de tots els equips del Club, que han donat la cara en totes les competicions amb bons resultats, sobretot en valors com la disciplina, el treball i el respecte. Felicitats, perquè és un treball de tots.

LA TRAIL 15K DEL 20 DE MAIG POSARÀ EL PUNT I FINAL A LA QUARTA EDICIÓ CIRCUIT DE CURSES POPULARS

text i foto AB

La quarta edició de la Trail 15 K de Benicarló recorrerà els paisatges més emblemàtics de la ciutat i decidirà els primers llocs de la classificació del Circuit de Curses Populars. Les inscripcions es poden formalitzar fins al 18 de maig.

El regidor d'Esports, Carlos Flos, ha presentat el circuit de la Trail 15 K, una de les proves ja clàssiques del Circuit de Curses Populars. El regidor ha estat acompanyat de Jesús Beltran, en representació de la Penya l'Arjup, i de Pilar Bayarri, presidenta d'Afivina (Associació de Fibromiàlgia, Fatiga Crònica i Reumatisme). Les dos entitats col·laboren en l'organització de la prova, tant en la coordinació tècnica com en tasques de voluntariat. La prova es disputarà diumenge 20 de maig a través d'un trajecte que repetirà el recorregut de l'any anterior, i que portarà els atletes per les partides rurals més emblemàtiques del terme. El coordinador tècnic de la prova, Jesús Beltran, ha assenyalat que «l'elecció de repetir el recorregut respon a què l'actual circuit agrada molt els corredors perquè, tot i que discorre per pistes rurals, els desnivells no són importants i permet

fer una carrera ràpida». Beltran ha afegit que «de moment hi ha 145 persones inscrites, tot i que esperem superar els 200 participants, la xifra de les edicions anteriors». Les inscripcions per a participar en l'última prova del circuit de curses populars es poden formalitzar presencialment a Evasión Esports, a la Piscina Municipal i a Decathlon Vinaròs, o a través del web www.hj-crono.es fins al 18 de maig a les 14.00 hores. Del preu de cada inscripció, 2 euros es destinaran a Afivina. La presidenta de l'entitat, Pilar Bayarri, ha expressat l'agraïment de l'associació «per aquesta vessant solidària del Circuit de Curses Populars» i ha detallat la programació que des de l'associació han organitzat pel 12 de maig, coincidint amb el Dia Mundial de la Fibromiàlgia.

Natació: TROFEU JOSÉ LUÍS BALLESTER A CASTELLÓ

text i foto CNB

El passat cap de setmana, 5-6 de Maig, a la piscina olímpica de Castelló, va tindre lloc el Trofeu José Luís Ballester, reservat a les categories aleví i benjamí. Participaren 492 nedadors de 14 clubs de la Comunitat Valenciana i de províncies properes.

El club Natació Benicarló, dirigit per Lucia Vicente i Carla Cornelles, va presentar un equip format per 36 nedadors: Gerard Labèrnia, Houssain Fertil, David Balaguer, Óscar Balaguer, Alejandro Rodríguez, Joana Bel, Alicia Harris, Elsa Martínez, Ainhoa Baró, Yasmine el Khattab, Henar Àvila, Maria Verge, Noemí Verge, Alejandra Oroian, Laura Beltrán, Paula Nutu, Sara el Khattab, Álvaro Fernández, Jesús Martín, Adrián Jiménez, Dino Buttice, Yeray Ibáñez, Sara Martín, Julia Roca, Llum Segarra, Noa Pereira, Yusra Laalioui, Maitane Lacalle, Bianca Ralea, Daniela Valdearcos, Paula Alcaraz, Anna Drago, Elia Roig, Patrick Rus, Bruno Moliner i Alba Rodríguez.

El trofeu José Luís Ballester es disputa en piscina de 50 metres. A l'estar els nostres nedadors joves poc

habitats a competir en un vas de mesura olímpica, és un test difícil per a molts d'ells. Tot i això, els benicarlandos tingueren una bona actuació global.

El resultat més destacable va ser, sense dubte, el que va obtenir Gerard Labèrnia a la prova dels 400 metres lliures, on va fer una marca de 4.47.25 M que el classifica per als nacionals d'estiu de la categoria aleví, que es disputaran a Sabadell al Juliol.

LA BONA EDUCACIÓ

text VICENT T. PERIS foto VICENT FERRER

Els meus pares són com són. La mama una estranya barreja d'integrista religiosa i fogosa amant. Lo papa un àcrata anticlerical i més calent que el fum de pipa. I jo com soc? D'aquesta barreja podia sortir qualsevol cosa i així ha segut. Tenia molts de números d'heretar una intensa activitat per la zona més baixa del ventre i una certa tendència a la promiscuïtat sexual. Com no es podia esperar una altra cosa, així ha segut. Aquest és un do que he rebut dels meus pares i que ja els puc ben assegurar, estimats lectors, que he guardat, conservat i fer servir tantes vegades com he pogut. Però del pares també he rebut una altre do del qual estic tan orgullós com del que els he explicat. Els pares m'han donat una excel·lent educació, i tot i la meua mandra per als estudis, he de reconèixer, amb tota la modèstia, que el meu comportament allà on vaig és exquisit. Fins i tot m'han dit que, quan agafo aquelles merles tan monumentals durant el transcurs de les quals arribo a perdre absolutament la noció del que estic fent, lo meu comportament és extraordinàriament respectuós amb tothom. A tal extrem arriba la meua refinada educació, que fins i tot em canvia el llenguatge i em poso a parlar com si fos Alonso Quijano amb la seua Dulcinea del Toboso. M'han contat que les dones es pixen de riure i els homes van a bacs. També els he de dir que mai m'he despertat d'un pet monumental amb senyals de violència, ni cops per caigudes, ni restes de sang per enlloc, i de brutícia, la mínima. Em conten que demano permís per a tot, que a les dones les tracto amb una cortesia extrema i que mai no me n'he proppassat amb cap d'elles. M'han dit que fins i tot he demanat permís per a perbocar, fer de ventre o fer una ullada al generós pitral d'alguna dona. “¿Da su permiso, bella damisela, para que mis luceros iluminen sus glándulas mamarias para deleite y goce de los mis sentidos?”.

Ja veuen estimats lectors, soc tan educat, que no faré llenya de l'arbre caigut, que no furgaré a la nafra del resultat de diumenge passat, que celebraré aquest resultat tant com vaig lamentar el resultat de la primera volta. Però mai no faré els escarafalls que van exhibir alguns dels que ja vaig parlar a la crònica de la primera volta. Vam guanyar al camp del San Jorge per un a dos i punt. Potser va ser un resultat que no esperàvem i per això lo papa i jo no vam pujar a veure'l des de la bonica lloma que hi ha al darrera de la porteria sud del camp del Bovalar i sense haver de baixar del cotxe. També és cert que la Margot va vindre a passar lo cap de setmana a casa, més concretament a l'habitació que compartim lo papa i jo, i una ocasió com aquesta no la podíem desapropitar. Ara la Margot té molta feina, que es veu que per Barcelona hi ha molt de turista amb la butxaca plena i tampoc no és qüestió de desapropitar l'ocasió.

Com els anava dient, el nostre equip es va endur els tres punts de San Jorge, la qual cosa fa que ara mateix

estiguem empatats, no només a punts, sinó també a partits guanyats, partits empatats i partits perduts. Ja veuen, amics lectors, tant de bombo al començament de temporada fixant a cop de talonari al –suposadament– bo i millor de les nostres comarques per a acabar pràcticament igual que nosaltres. Malgrat això, també els he de dir que, amb l'equip que tenim, jo m'esperava una millor classificació i un millor joc. Però per les circumstàncies que siguen, no ha pogut ser i hem salvat la categoria, un any més, amb tota dignitat i amb la cara ben alta.

Com a nota curiosa els explicaré que els gols del Benicarló van ser marcats pel jove Gonzalo Abril, i el del San Jorge per l'ex jugador del Benicarló Òscar Garcia, que fent mostra d'una gran cavallerositat, no el va celebrar. També vull destacar l'excel·lent comportament d'ambdues plantilles i el no comportament d'alguns altres.

El proper diumenge, a las quatre i mitja, no ens juguem res davant del Bétera que, tot i ocupar l'antepenúltim lloc de la classificació, encara té alguna remota opció de mantenir la categoria. La notícia realment important del partit és lo comiat del brau jugador del C.D. Benicarló Víctor Esbrí, que ha decidit penjar les botes després de nou temporades al futbol base i catorze al primer equip. Total vint-i-tres anys defensant els colors del nostre equip. Impressionant. Per tal motiu, se li retrà un més que merescut homenatge.

REUNIÓ DE LES ESCOLES DE CICLISME EN SANTA MAGDALENA

text BENICARL AL DIA

foto CC DEPORTES BALAGUER

El passat 1 de maig es va celebrar a Santa Magdalena de Polpís la primera prova de les Escoles de Ciclisme de Castelló, organitzada pel Club Ciclista Deportes Balaguer de Benicarló i l'Ajuntament de Santa Magdalena, comptant amb la participació de cent setanta ciclistes.

Es van realitzar la prova d'habilitat gimcana i carreres en línia amb les diferents categories separades com a promeses, principiants, alevins i infantils.

El club amfitrió va aconseguir diversos podis amb els seus alumnes. Destacar les victòries de Joan Folch i Adrián Sancho en les seues categories.

Classificacions

Promeses

Martina Castejón, 51ª gimcana y 7ª carrera.
Joel Sancho, 31^é gimcana y 2n carrera.
Cesc Roig, 6^é gimcana y 11^é carrera.

Crisanto Sanz, 16^é gimcana y 13^é carrera.
Sergi Roca, 49^é gimcana y 4t carrera.
Sergio Forés, 19^é gimcana y 16^é carrera.
Emma Conesa, 20ª gimcana y 1r carrera.
David Muñoz, 37^é gimcana y 4t carrera.
Víctor Querol, 25^é gimcana y 20^é carrera.
Unai Castejón, 15^é gimcana y 15^é carrera.

Principiants

Gonzalo Martínez, 18^é gimcana y 14^é carrera.
Joan Folch 1r gimcana y 19^é carrera.
Paula Merchán, 32ª gimcana y 5ª carrera.

Alevins

Adrián Sancho, 1r gimcana y 9^é carrera.
Adrià Roca, 16^é gimcana y 2n carrera.
Nerea Merchán, 17ª gimcana y 4a carrera.
Andrea Lores, 26ª gimcana y 5ª carrera.

Infantils

Oscar Ortí, 6^é carrera.
Izán Monroig, 3r carrera.
Jordi Muñoz, 2n carrera.

NO VA PODER SER... PER NOMÉS CINC PUNTS: Tavernes Blanques 73, Benicarló 64

text BENICARL AL DIA fotos EVA MENACHO

Partit clau per a accedir a la Final a Quatre de la categoria. Es podia perdre de fins a 4 punts, però se sabia que no seria fàcil, doncs el rival té qualitat i experiència i es jugava el partit a Tavernes.

La clau del partit va ser el domini clar del rebot per als locals, el baix percentatge de tirs lliures dels nostres (15/30), amb un 5/15 en l'últim quart i la bona defensa local que va poder ser molt dura perquè els àrbitres van permetre molt el contacte.

El partit va començar malament, amb un parcial de 15-4 en 7 minuts, provocat per una bona defensa local i molt baixos percentatges de tir per als nostres. Van reaccionar i amb un 5-11 es van ficar en el partit 19-14, però més per ganes que per joc, com altres vegades ha passat en els desplaçaments.

El segon període va ser un intercanvi continu de cistelles, ficant-se en el partit, i arribar al descans amb opcions, 33-30.

Com sempre el tercer quart és clau, es va eixir bé i es va col·locar per davant en el marcador 33-38. Semblava que es recuperava el control del rebot i el ritme de joc, però va reaccionar el Tavernes, i amb un parcial de 22-10 es fa de nou amb el control del marcador (56-48) i tot per a l'últim quart.

L'últim quart va estar marcat per les errades en el tir lliure, la qual cosa el rival va aprofitar en cada situació de perill per a fer falta veient el nostre baix percentatge (5/15 en aquest període), i a poc a poc els locals es van allunyar en el marcador 68-58 faltant 1:30. Però el Benicarló no es va rendir, 2-6 i marcador de 70-64 a 50 segons i pilota per a Tavernes. Tocava defensar bé i anotar, però se'ns assenyala antiesportiva, que ho era exactament igual que dos anteriors que rebem i que no se'ns van assenyalar. A partir d'ací els nervis van fer prendre males decisions i no van ser capaces d'aconseguir l'objectiu. Victòria merescuda pel Tavernes Blanques. Molta sort en la Final als 4 equips.

Ací acaba la temporada, gran temporada, amb els objectius més que complits encara que fotuts perquè per poc no aconseguim el màxim.

Gran equip, grans persones, gran Club, i... companys, una magnífica afició, responsable en gran part dels èxits d'aquest equip.

I sempre en la ment, qui va portar aqueixa samarreta penjada en el pavelló #4

Gràcies a tots, i la pròxima temporada més, i si pot ser millor, que no serà fàcil.

Per la seua banda l'Aleví Preferent en quarts de final: C.B. Benicarló A 87, El Pilar A 47. Enhorabona xics les semifinals us esperen.

